

Filmhuis
Amerongen Leersum
presenteert

Wadjda

Filmbrief nr 118, februari 2014

Beste lezers,

Aanstaande woensdag 5 februari al is onze volgende voorstelling. De Nieuwsbrief is weliswaar wat laat, maar de voorstelling begint gewoon op tijd.

We hebben met *Wadjda* een bijzondere film, die vorig jaar op het Internationaal Filmfestival in Rotterdam voor het eerst vertoond werd en het daar bijzonder goed deed. Het subtiele drama werd geregisseerd door een vrouw en is de eerste lange speelfilm uit Saoedi-Arabië.

Op cinema.nl verschenen er de volgende gegevens over:

De film

Wadjda is een vrolijk, eigenzinnig meisje van tien dat in een buitenwijk in Saoedi-Arabië woont. Op school komt ze regelmatig in de problemen met haar opstandige gedrag. Ze vindt het maar stom dat meisjes in de Saoedische cultuur zo weinig mogen – ze wil naar popmuziek luisteren, All-Stars dragen en gewoon op straat kunnen fietsen, net als haar vriendje Abdullah. Wadjda is een subtiel, lichtvoetig drama dat mede door de ontstaansgeschiedenis veel losmaakt.

De maker

Haifaa Al-Mansour (1974) is de eerste vrouwelijke regisseur van Saoedi-Arabië. Ze studeerde literatuur in Cairo en film in Sydney. Eerder maakte ze een aantal korte films en een documentaire.

Spraakmakend

Wadjda is in alle opzichten een bijzondere productie: de eerste lange speelfilm die volledig werd opgenomen in Saoedi-Arabië, gemaakt door een vrouwelijke regisseur in een land waar vrouwen niet eens mogen autorijden. En dan ook nog heel geslaagd als drama – de film is niet voor niets een serieuze kandidaat voor de publieksprijs in Rotterdam.

Drie vragen aan Haifaa Al Binsour

Hoe is het mogelijk dat er nooit eerder een speelfilm is opgenomen in Saoedi-Arabië?

'We hebben geen bioscopen in Saoedi-Arabië, die zijn verboden. Al worden films wel getolereerd op video en televisie, dus we zien ze wel. En er wordt wel televisiedrama gemaakt, dus op productieniveau hoefden we bij het maken van Wadjda niet helemaal bij nul te beginnen. Maar film is natuurlijk een heel ander medium dan televisie. Ik heb zelf een filmstudie gedaan in Sydney, en ben daarna maar gewoon veel gaan uitproberen. De grootste uitdaging bij het filmen was het feit dat ik als vrouw erg beperkt was. Vrouwen mogen in Saoedi-Arabië niet zomaar in het openbaar met mannen omgaan. Als het druk was op straat, moest ik vanuit een busje met de acteurs communiceren, via een monitor en walkie-talkies. Dat was lastig, maar door de druk was ik ook genoodzaakt om nog harder mijn best te doen en nog meer vertrouwen in mijn acteurs te hebben, dus uiteindelijk werkte het in mijn voordeel.'

Waarom wilde u dit verhaal vertellen?

'Ik heb wel vijf jaar aan het scenario gewerkt. Ik wist dat ik een film wilde maken over bepaalde thema's, en ben daar toen een plot omheen gaan bedenken. Achteraf gezien is dat niet zo handig geweest, bij mijn volgende film zal ik het andersom aanpakken. Ik wilde iets doen met vrouwen in de Saoedische maatschappij, en met vrijheid en vooruitgang. Het idee van een meisje dat een fiets wil, was vrij snel bedacht, maar het viel niet mee alles daaromheen in te vullen.'

In de film wordt gesuggereerd dat de maatschappij in Saoedi-Arabië voorzichtig aan het veranderen is. Ervaart u dat zo?

'Ja, zeker. Voor vrouwen is het nu nog erg lastig om deel te nemen aan het openbare leven, maar onder de oppervlakte voel je steeds meer animo om vrouwen mee kansen te geven. De maatschappij is erg conservatief, dus het gaat langzaam, maar er zijn zeker hoopvolle tekenen. Zo deden er vorig jaar twee Saoedische meisjes mee aan de Olympische Spelen, en onlangs werd een aantal vrouwen toegelaten in de politiek. En dat zijn allemaal vrouwen die niet volledig gesluierd zijn – dat is een belangrijk signaal, want het is vooral die gezichtssluier die vrouwen al zo lang in de weg staat om mee te doen in de maatschappij. Bij de jongere generatie zie ik ook een groot verlangen om zich kunstzinnig te uiten; er zullen zeker snel meer films uit Saoedi-Arabië volgen.'

Filmhuis Amerongen-Leersum vertoont deze film in samenwerking met de lokale afdeling

van Amnesty International. Gezien de positie van de vrouwen en de meisjes op het Arabische schiereiland zult u zich deze link direct kunnen voorstellen. Ondanks de onderliggende problematiek is *Wadjda echter* geen zware film geworden. Het meisje zal snel verbondenheid en een glimlach bij ons oproepen, naar het zich laat aanzien. Wat The Guardian schreef maakt dit wel duidelijk:

The story is an admirable necklace on which to string facts, anecdotes and insights that illuminate in a good-natured way the lives of women in an unthinking, patriarchal, totalitarian society. ...This is a simple, admirable film.

Datum en plaats

De voorstelling is op **woensdag 5 februari** 2014, 20.00 uur, in Den Rooden Leeuw te Amerongen. Prijs: € 6. Voorverkoop in de bibliotheken van Amerongen en Leersum. Reserveren kan via tel.nr. 0343-758343 (Moniek van Ek) of 0343-451234 (Marlou Roete) of via filmhuis.amerongen@skiam.nl. Denk er s.v.p. aan om bij het reserveren de naam van de film te vermelden, uw naam en telefoonnummer en hoeveel kaartjes u wilt hebben. NB: pas bij bevestiging van onze kant is de reservering definitief.

Namens het filmhuis Amerongen-Leersum van harte uitgenodigd,

Theo Witkamp